

Sygn. akt I C 100/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 r. w Piszcu

sprawy z powództwa J. B. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa – Urzędowi Skarbowemu w P. reprezentowanemu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. ,Skarbowi Państwa – Urzędowi Skarbowemu w O. reprezentowanemu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w O.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Powództwo oddala.

II. Odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu na rzecz pozwanych.

Sygn. akt I C 100/16

UZASADNIENIE

Powód J. B. (1) wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. i Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P. o zapłatę kwoty 440 zł z tytułu bezprawnie zajętej emerytury oraz o zakazanie pozwanym zajmowanie jej na przyszłość na podstawie bezprawnie wystawionego tytułu wykonawczego.

Uzasadniając pozew powód wskazał, iż w dniu 15 września 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. dokonał na zlecenie Urzędu Skarbowego w O. zajęcia emerytury powoda za zobowiązanie (...) spółki (...) w O. w wysokości 1 663,10 zł, której członkiem zarządu przestał być w 2004r. w wyniku prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie. Z uwagi na odmowę zajęcia przez ZUS emerytury w kwocie 440 zł netto. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. dokonał zajęcia w Urzędzie Pocztowym w R. wiedząc, iż egzekucja jest skierowana do niewłaściwej osoby. Powód wskazał, iż Sąd Rejonowy w Piszcu dwoma prawomocnymi wyrokami karnymi orzekł, że J. B. (1) nie będąc prezesem Spółki (...) i spółki (...) Sp. z o.o. nie był zobowiązany do składania sprawozdań finansowych w jej imieniu, co oznacza, że powód nie odpowiada firmie, z którą nie łączył go żaden stosunek prawny. Dalej wskazał, że po wygaszeniu mu mandatów 28.10.2004r. – zakaz kierowania spółkami, nigdy nie został ponownie powołany na Prezesa Spółki (...). Wydając rzeczony postanowienie Naczelnik Urzędu Skarbowego w P., jako dowód, iż powód jest zarządcą firmy (...) powołał się na wpis w KRS w którym figuruje powód. Powód podniósł, że wysłał do Urzędu Skarbowego oba wyroki sądowe. Napisał skargę do Dyrektora Izby Skarbowej w O. na skutek której Urząd Skarbowy w P. zawiesił egzekucję, lecz w dniu 28.01.2016r. przysłał zawiadomienie o wznowieniu realizacji zajęcia nie wierzytelności. W ocenie powoda

zaistniał ewidentny błąd (...) co do osoby zobowiązanej, który ma charakter wysoce naganny i podważa autorytet Państwa Prawa .

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa - Urząd Skarbowy w O. reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. wniósł o odrzucenie powództwa z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej ewentualnie oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając żądanie odrzucenia pozwu pozwany wskazał , że żądanie powoda nie jest sprawą cywilną , albowiem nie zmierza do rozstrzygnięcia stosunku cywilnoprawnego między stronami , ale do zakwestionowania prawidłowości wydanej przez pozwanego decyzji administracyjnej z dnia 21 stycznia 2015r. znak (...) w sprawie orzeczenia odpowiedzialności powoda za zobowiązanie podatkowe podatnika (...) Sp. z o.o.

Podważenie prawidłowości decyzji administracyjnej wydanej przez naczelnika urzędu skarbowego może nastąpić tylko w postępowaniu przewidzianym przepisami Ustawy ordynacja podatkowa. Pozwany powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010r. sygn. I CSK 163/10 z zgodnie z którym zobowiązanie podatkowe nie jest stosunkiem cywilnoprawnymi, a sprawy dotyczące tych zobowiązań nie są sprawami cywilnymi .

Uzasadniając żądanie oddalenia powództwa pozwany wskazał, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wydał decyzję za zobowiązanie w podatku dochodowy od osób prawnych za rok 2009 spółki z o.o. (...). Zgodnie z wpisem do KRS powód w 2009r. pełnił w spółce funkcję prezesa zarządu. Zobowiązanie, za które na powoda przeniesiono odpowiedzialność wynika z deklaracji podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2009, którą to deklarację podpisał powód w 2010r. wskazując, iż jest osobą upoważnioną do reprezentowania spółki. Powód nie uczestniczył w postępowaniu mimo otrzymania informacji o wszczęciu postępowania podatkowego. Nie skorzystał z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, o czym był także poinformowany przez organ podatkowy. Powód nie skorzystał z prawa odwołania od decyzji, która stała się ostateczna i stała się podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego. W dniu 12 marca 2015r. został wydany tytuł wykonawczy nr (...), który został zgodnie z właściwością przekazany do Naczelnika Urzędu Skarbowego w P., który przekazał na rzecz pozwanego – wierzyciela w dniu 25 września 2015r. kwotę 323,93 zł oraz w dniu 25 lutego 2016r. kwotę 440,23 zł. Kwota uzyskana w miesiącu wrześniu została zarachowana na zaległość powoda. Kwota uzyskana w lutym 2016r. została przekazana przez pozwanego do dyspozycji organu egzekucyjnego, który prowadził w tym czasie egzekucję również na rzecz innych wierzycieli powoda, gdyż w stosunku do zobowiązań spółki (...) nastąpiło z dniem 31 grudnia 2015r. przedawnienie i zobowiązania wygasły. Postanowieniem z dnia 31 marca 2016r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. umorzył w stosunku do powoda postępowanie egzekucyjne wynikające z w/w tytułu wykonawczego. Pozwany wskazał , że na dzień złożenia odpowiedzi na pozew , nie prowadzi w stosunku do powoda żadnego postępowania egzekucyjnego.

Pozwany Skarb Państwa – Urząd Skarbowy w P. reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. wniósł o oddalenie powództwa.

Uzasadniając odpowiedź na pozew wskazał , że organ egzekucyjny po otrzymaniu tytułu wykonawczego z dnia 12 marca 2015r. nr (...) zbadał prawidłowość jego wystawienia i dopuszczalność egzekucji administracyjnej. W dniu 27 marca 2015r. w/w tytułowi została nadana klauzula wykonalności.

Zawiadomieniem nr (...) z dnia 14 maja 2015r. organ zajął świadczenie emerytalne wypłacane powodowi przez ZUS Inspektorat w E.. Powód w dniu 18 maja 2005r. odebrał zawiadomienie i odpis tytułu wykonawczego. W odpowiedzi ZUS poinformował o braku możliwości zajęcia świadczenia powoda.

Zawiadomieniem nr (...) z dnia 15 września 2015r. organ zajął inne wierzytelności powoda z tytułu przekazów pocztowych nadawanych przez ZUS. Na podstawie art. 89 par. 1 Ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zajęcia dokonano w Urzędzie Skarbowym w P.. W dniu 22 września 2015r. powód wniósł „skargę na zajęcia egzekucyjne” . Z uwagi na podniesienie przez J. B. (1) w treści pisma kilku kwestii, organ egzekucyjny zakwalifikował ich część jako zarzuty i pismem z dnia 6 października 2015r. przesłał do Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie skierowania egzekucji do niewłaściwej osoby oraz nieistnienia obowiązku

stwierzonego tytułem wykonawczym. Jednocześnie organ egzekucyjny zawiesił postępowanie egzekucyjne do czasu otrzymania ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutów oraz wstrzymał realizację zajęcia przekazów pocztowych. W pozostałym zakresie sprawa została przekazana do Dyrektora Izby Skarbowej w O. w celu rozpoznania skargi na czynności egzekucyjne.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. postanowieniem nr (...) z dnia 21 października 2015r. stwierdził niedopuszczalność zgłoszonych zarzutów. W uzasadnieniu postanowienia Naczelnik wskazał, że zobowiązanie podatkowe zostało określone decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. znak (...). W decyzji zawarto pouczenie o przysługującym prawie wniesienia odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w O.. J. B. (1) jako zobowiązany nie złożył odwołania. Decyzja stała się ostateczna i prawomocna z dniem 9 lutego 2015r.

Na postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 października 2015r. J. B. (1) złożył skargę do Dyrektora Izby Skarbowej w O., który postanowieniem z dnia 4 grudnia 2015r. nr (...) utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Po otrzymaniu ostatecznego postanowienia Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. w dniu 23 grudnia 2015r. wydał postanowienie nr (...) niedopuszczalności zarzutów zgłoszonych przez J. B. (1) pismem z dnia 22 września 2015r.

J. B. (1) postanowienie z dnia 23 grudnia 2015r. odebrał w dniu 4 stycznia 2016r. Po jego uprawomocnieniu wznowiono realizację zajęcia wierzytelności z przekazów pocztowych.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015r. Dyrektor Izby Celnej w O. oddalił skargę J. B. (1) na czynności egzekucyjne. Uzasadniając postanowienie Dyrektor Izby Skarbowej w O. wskazał, że czynności organu egzekucyjnego - zajęcie przekazu pieniężnego, były prawidłowe.

W dniu 30 marca 2016r. do Organu egzekucyjnego - Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. nr (...) z dnia 25 marca 2016r. informujące, że należności objęte tytułem wykonawczym z dnia 12 marca 2015r. nr (...) uległy przedawnieniu z dniem 1 stycznia 2016r.

Postanowieniem z dnia 31 marca 2016r. nr (...) organ egzekucyjny umorzył postępowanie egzekucyjne w przedmiotowej sprawie. J. B. (1) odebrał postanowienie w dniu 4 kwietnia 2016r.

W trakcie prowadzonej egzekucji administracyjnej z przekazów pocztowych wyegzekwowano:

- w dniu 25.09.2015r. kwotę 440,23 zł,

- w dniu 25.02.2016r. kwotę 440,23 zł.

Egzekucję z przekazów pieniężnych prowadzono również na rzecz innego wierzyciela Urzędu Skarbowego w B.. Na poczet należności dochodzonych przez Urząd Skarbowy w B. zaliczona została kwota uzyskana w dniu 25 lutego 2016r. zwrócona przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. jako nienależnie pobrana z uwagi na przedawnienie należności objętych tytułem wykonawczym nr (...). Powyższego dokonano na podstawie zawiadomienia o zajęciu innych wierzytelności pieniężnej nr (...) z dnia 15 kwietnia 2016r. Zajęcie zrealizowano w wysokości 326,40 zł. Pozostała kwota 113,83 zł – jako nadpłacona - została zwrócona J. B. (1) w dniu 18 kwietnia 2016r. Postępowanie egzekucyjne wobec J. B. (1) zostało zakończone.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 29 marca 2010r. do Urzędu Skarbowego w O. zostało złożone przez J. B. (1) zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8) spółkę z.o.o. (...).

(dowód: zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8) k. 39-40)

W dniu 21 stycznia 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wydał decyzję nr (...) orzekającą solidarną odpowiedzialność członka zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. - J. B. (1) wraz ze spółką za zaległość z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8) w wysokości 950,00 zł , odsetek za zwłokę wynoszących na dzień wydania decyzji 536,00 zł oraz kosztów postępowania egzekucyjnego 82,27 zł. Przedmiotowa decyzją wydana została na podstawie art. 116 par. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. ordynacja podatkowa.

W treść decyzji wskazano, że z aktu notarialnego Rep. A Nr (...) wynika , iż spółka została założona w dniu 8 września 2004r. W skład pierwszego zarządu powołany został J. B. (1) , który został wskazany w KRS jako osoba upoważniona do reprezentacji spółki. Zapis w KRS do chwili wydania decyzji nie uległ zmianie.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2014r. organ egzekucyjny wszczął z urzędu postępowanie egzekucyjne w sprawie orzeczenia odpowiedzialności J. B. (1) jako członka zarządu Spółki z o.o. (...). Korespondencja została doręczona J. B. (2) w dniu 27 listopada 2014r.

Na wymienia w sentencji decyzji zaległość podatkową , w związku z którą została wszczęta egzekucja administracyjna Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wystawił tytuł wykonawczy nr (...).

Stosownie do art. 200 Ustawy ordynacja podatkowa, zawiadomieniem z dnia 7 stycznia 2015r. , doręczonym stronie dnia 9 stycznia 2015r., organ podatkowy wyznaczył stronie (J. B. (1)) siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego . J. B. (1) nie przedłożył żadnych dowodów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Nie wykazał , aby zaistniały przesłanki z art. 116 par. 1 i 2 Ustawy ordynacja podatkowa uzasadniające odstąpienie od orzeczenia jego odpowiedzialności za zaległości podatkowe (...) Sp. z o.o.

W treści decyzji J. B. (1) został pouczone o prawie wniesienia odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w O. w terminie 14 dni od otrzymania decyzji.

Decyzją została doręczona w dniu 23 stycznia 2015r.

(dowód: kopia decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...) k. 35-37 , potwierdzenie odbioru korespondencji k. 38, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...) nie została przez J. B. (1) zaskarżona.

(bezsporne)

W dniu 12 marca 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wystawił przeciwko J. B. (1) tytuł wykonawczy o nr (...) obejmujący należność pieniężną z tytułu nieuiszczonego podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2009r. w kwocie należności głównej 950 zł. Jako podstawę prawną obowiązku w treści tytułu wskazano ostateczną decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...).

Wszczęcie egzekucji administracyjnej na podstawie w/w tytułu nastąpiło w dniu 18 maja 2015r. w wyniku doręczenia jej odpisu zobowiązanemu.

Odpis decyzji doręczono w trybie art. 43 kpa dorosłemu domownikowi - I. B..

(dowód : potwierdzenie odbioru korespondencji k. 49)

Tytuł wykonawczy nr (...) z dnia 12 marca 2015r. został zgodnie z właściwością przekazany organowi egzekucyjnemu - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P..

Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. dniu 27 marca 2015r. w/w tytułowi nadał klauzulę wykonalności.

(dowód: kopia tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 12 marca 2015r. (k. 46-47).

Zawiadomieniem nr (...) z dnia 14 maja 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. zajął świadczenie emerytalne wypłacane J. B. (1) przez ZUS Inspektorat w E.. W odpowiedzi ZUS poinformował o braku możliwości zajęcia świadczenia.

(dowód: zawiadomienie z dnia 14 maja 2015r. o zajęciu świadczenia k. 49 , pismo ZUS z dnia 27 maja 2015r. k. 50, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

Zawiadomieniem z dnia 15 września 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. zajął inne wierzytelności J. B. (1) z tytułu przekazów pocztowych nadawanych przez ZUS.

W dniu 22 września 2015r. J. B. (1) złożył pismo zatytułowane „skarga na czynności egzekucyjne”. Z uwagi na podniesienie przez J. B. (1) w treści pisma kilku kwestii, Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. zakwalifikował ich część jako zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej wnoszone na podstawie art. 33 par.1 Ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i pismem z dnia 6 października 2015r. przesłał do Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie skierowania egzekucji do niewłaściwej osoby oraz nieistnienia obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. J. organ egzekucyjny zawiesił postępowanie egzekucyjne do czasu otrzymania ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutów oraz wstrzymał realizację zajęcia przekazów pocztowych. W pozostałym zakresie sprawa została przekazana do Dyrektora Izby Skarbowej w O. w celu rozpoznania skargi na czynności egzekucyjne wnoszone na podstawie art. 54 par. 1 Ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

J. B. (1) przesłał do Urzędu Skarbowego w P. kopię prawomocnych wyroków wydanych przez Sąd Rejonowy w Piszcu wraz z uzasadnieniami:

- z dnia 22 czerwca 2009r. , sygn.. akt II K 226/09 , mocą którego J. B. (1) został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czyn polegającego na tym , że wykonując funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...) z siedzibą w P. , wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości dopuścił się do nie sporządzenia zgodnie z zasadami zawartymi w art. 27 ust. 1 Ustawy o podatkowy dochodowy od osób prawnych tj. do dnia 10 lipca 2008r sprawozdania finansowego dotyczącego w/w spółki za rok 2007r. , to jest popełnienia czynu z art. 77 pkt. 2 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości.

- z dnia 11 lutego 2015r., sygn. akt II W 15/15 mocą którego J. B. (1) został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czyn polegającego na tym, że wbrew żądaniu wynikającemu z obowiązku służbowego osoby uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających od dnia 3 października 2014r. utrudniał ich przeprowadzenie przez to , że nie składał w Urzędzie Skarbowym w P. zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych CIT-8 za lata 2009, 2010, 2012-2013 oraz sprawozdań finansowych za lata 2009-2013 dotyczących spółki z .o.o. (...) w likwidacji z siedzibą w P., pomimo wezwań z dnia 18.09.2013r, 20.09.2013r., 15.10.2013r., 10.06.2014r., 15.10.2014r. , to jest popełnienia czynu z art. 83 par. 2 kks.

(dowody: zawiadomienie o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej z dnia 15 września 2015r. k. 51, 52, skarga na z dnia 22 września 2015r. k. 54 , zawiadomienie o wstrzymaniu realizacji zajęcia wierzytelności z dnia 6 października 2015r. k. 67, oryginały dokumentów w aktach US w P., wyrok z uzasadnieni w spraw II W 15/15 tut. Sądu – akta II W 15/15 tut. Sądu, wyrok z uzasadnieniem w sprawie II K 226/09 tut. Sądu – akta sprawy II K 226/09 tut. Sądu)

Postanowieniem nr (...) z dnia 21 października 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. stwierdził niedopuszczalność zgłoszonych zarzutów. W uzasadnieniu postanowienia Naczelnik wskazał, że zobowiązanie podatkowe zostało określone decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. znak (...). W decyzji zawarto pouczenie o przysługującym prawie wniesienia odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w O.. J. B. (1) jako zobowiązany nie złożył odwołania. Decyzja stała się ostateczna i prawomocna z dniem 9 lutego 2015r.

Na postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 października 2015r. J. B. (1) złożył skargę do Dyrektora Izby Skarbowej w O., w której wskazał , iż treść wskazanych wyroków karnych świadczy o nie istnieniu

obowiązku określonego w/w decyzją . Nie jest trafny argument , iż nie odwołał się od decyzji z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...), ponieważ nigdy nie był osobą zobowiązaną wobec Urzędu , zaś decyzja została skierowana do niewłaściwej osoby. W ocenie J. B. (1) Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. zignorował prawomocne wyroki sądów karnych.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2015r. Dyrektor Izby Skarbowej w O. nr (...) utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Dyrektor Izby Celnej w O. wskazał, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. prawidłowo wydał w dniu 21 października 2015r. postanowienie w przedmiocie niedopuszczalności zgłoszonych zarzutów . Wskazał, że kwestie podniesione przez J. B. (1) były przedmiotem badania przez organ podatkowy w odrębnym postępowaniu podatkowym . Od decyzji z dnia 21 stycznia 2015r. J. B. (1) nie złożył środka odwoławczego , tym samym nie zakwestionował w prawnie przypisanej formie, w ustawowym terminie ustaleń poczynionych przez organ podatkowy . Na skutek braku zaskarżenia decyzja stała się ostateczna i była podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego. Dyrektor Izby Skarbowej w O. wskazał ponadto, że powoływane przez J. B. (1) wyroki sądów karnych nie wywołują bezpośredniego wpływu na treść lub byt rozstrzygnięć wydawanych w toku postępowania administracyjnego przez organ podatkowy. Postępowanie karne i postępowanie podatkowe to dwa odrębne postępowania , a przepisy Ustawy ordynacja podatkowa nie zawierają nakazu podporządkowania się ustaleniom sądów w sprawach karnych.

Nadto Dyrektor Izby Skarbowej w O. wskazał , że ostateczna decyzją z dnia 21 stycznia 2015r. może zostać wzruszona przez stronę w jednym z trybów nadzwyczajnych, stanowiących wyjątek od zasady trwałości decyzji podatkowej. Strona może zwrócić się z żądaniem wznowienia postępowania podatkowego , bądź stwierdzenie nieważności decyzji Naczelnika Urzędu skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...).

(dowody: postanowienie US w O. z dnia 21 października 2015r. k. 69, decyzja Dyrektora Izby Celnej w O. z dnia 4 grudnia 2015r. k. 72, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

W dniu 23 grudnia 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. wydał postanowienie nr (...) o niedopuszczalności zarzutów zgłoszonych przez J. B. (1) pismem z dnia 22 września 2015r.

J. B. (1) postanowienie z dnia 23 grudnia 2015r. odebrał w dniu 4 stycznia 2016r.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015r. Dyrektor Izby Celnej w O. oddalił skargę J. B. (1) na czynności egzekucyjne . W postanowieniu zawarto pouczenie o prawie wniesienia zażalenia do Ministra Finansów za pośrednictwem Dyrektora Izby Skarbowej w O. .

(dowody : postanowienie Naczelnika US w P. z dnia 23 grudnia 2015r. k. 73, postanowienie Dyrektora Izby Celnej w O. z dnia 1 grudnia 2015r. k. 75-76, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

W dniu 28 stycznia 2016r. wznowiono realizację zajęcia wierzytelności.

W dniu 30 marca 2016r. do Organu egzekucyjnego - Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. nr (...)z dnia 25 marca 2016r. informujące , że należności objęte tytułem wykonawczym z dnia 12 marca 2015r. nr (...) uległy przedawnieniu z dniem 1 stycznia 2016r.

Postanowieniem z dnia 31 marca 2016r. nr (...) organ egzekucyjny umorzył postępowanie egzekucyjne w przedmiotowej sprawie. J. B. (1) odebrał postanowienie w dniu 4 kwietnia 2016r.

W trakcie prowadzonej egzekucji administracyjnej z przekazów pocztowych wyegzekwowano:

- w dniu 25.09.2015r. kwotę 440,23 zł,

- w dniu 25.02.2016r. kwotę 440,23 zł.

Egzekucję z przekazów pieniężnych prowadzono również na rzecz innego wierzyciela Urzędu Skarbowego w B.. Na poczet należności dochodzonych przez Urząd Skarbowy w B. zaliczona została kwota uzyskana w dniu 25 lutego 2016r. zwrócona przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. jako nienależnie pobrana z uwagi na przedawnienie należności objętych tytułem wykonawczym nr(...). Powyższego dokonano na podstawie zawiadomienia o zajęciu innych wierzytelności pieniężnej nr (...) z dnia 15 kwietnia 2016r. Zajęcie zrealizowano w wysokości 326,40 zł. Pozostała kwota 113,83 zł – jako nadpłacona - została zwrócona J. B. (1) w dniu 18 kwietnia 2016r.

Postępowanie egzekucyjne wobec J. B. (1) zostało zakończone.

(dowody: informacja o wznowienie zajęcia w aktach US w P., postanowienie w sprawie umorzenia postępowania k. 78 – oryginał w aktach US w P., zawiadomienie o zajęciu innej wierzytelności k. 80 – oryginał w aktach US w P. , okoliczności bezsporne)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie. W niniejszym postępowaniu powód J. B. (1) wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O. i Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P. o zapłatę kwoty 440 zł z tytułu bezprawnie zajętej emerytury oraz o zakazanie pozwanym zajmowanie jej na przyszłość na podstawie bezprawnie wystawionego tytułu wykonawczego.

W ocenie Sądu żądanie pozwu należało rozpatrzyć mając na uwadze treść art. 405 kc. Zgodnie z przepisem art. 405 kc kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Bezpodstawne wzbogacenie, określane też terminem "niesłuszne" lub "nieuzasadnione" wzbogacenia - polega na uzyskaniu korzyści majątkowej przez jedną osobę kosztem drugiej. Uzyskanie korzyści musi nastąpić "bez podstawy prawnej". Dla powstania roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia muszą wystąpić 4 ogólne przesłanki: wzbogacenie musi nastąpić kosztem innej osoby – zubożonego, wzbogacenie i zubożenie musi być wynikiem tego samego zdarzenia, uzyskana przez wzbogaconego korzyść musi mieć charakter majątkowy, wzbogacenie musi nastąpić bez podstawy prawnej.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża, zatem tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego prawa, a nie tego, kto faktowi temu zaprzecza. Oznacza to, że powód musi udowodnić fakty tworzące jego prawo, a pozwany fakty, które przeszkodziły powstaniu prawa lub je zniweczyły (tak A.Wolter, J.Ignatowicz, K.Stefaniuk „Prawo cywilne. Zarys części szczególnej”, Warszawa 1998, s. 383). Reguły rozkładu ciężaru dowodu, mają fundamentalne znaczenie dla dokonania prawidłowej oceny wykonania przez każdą ze stron obowiązku dowodzenia w zakresie przesłanek uzasadniających roszczenie lub zwalniających stronę pozwaną od konieczności jego spełnienia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozstrzyganej sprawy, zwrócić należy uwagę, iż to powoda obciążał ciężar wykazania, że kwota 440 zł pobrana została przez organ egzekucyjny bez podstawy prawnej.

Okoliczność ta nie została przez powoda udowodniona.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż J. B. (1) nie zajął żadnego stanowiska w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym postanowieniem z dnia 25 listopada 2014r. w sprawie orzeczenia odpowiedzialności J. B. (1) jako członka zarządu Spółki z o.o. (...), pomimo otrzymania pouczenia o prawie wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Korespondencja została doręczona J. B. (1) w dniu 27 listopada 2014r.

Stosownie do art. 200 Ustawy ordynacja podatkowa, zawiadomieniem z dnia 7 stycznia 2015r. , doręczonym stronie dnia 9 stycznia 2015r., organ podatkowy wyznaczył stronie (J. B. (1)) siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Jak wynika z dokumentów postępowania egzekucyjnego J. B. (1) nie przedłożył żadnych dowodów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Nie wykazał, aby zaistniały przesłanki

z art. 116 par. 1 i 2 Ustawy ordynacja podatkowa uzasadniająca odstąpienie od orzeczenia jego odpowiedzialności za zaległości podatkowe (...) Sp. z o.o.

W dacie tej J. B. (1) dysponował już prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Piszcu Wydziału Karnego, które zdaniem powoda stanowią podstawę braku jego odpowiedzialności.

W tym stanie rzeczy w dniu 21 stycznia 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wydał decyzję nr (...) orzekającą solidarną odpowiedzialność członka zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. - J. B. (1) wraz ze spółką za zaległość z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8). W treść decyzji wskazano, że z aktu notarialnego Rep. A Nr (...) wynika, iż spółka została założona w dniu 8 września 2004r. W skład pierwszego zarządu powołany został J. B. (1), który został wskazany w KRS jako osoba upoważniona do reprezentacji spółki. Zapis w KRS do chwili wydania decyzji nie uległ zmianie. Pomimo pouczenia J. B. (1) nie złożył także środka odwoławczego od w/w decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. Prawomocna decyzja z dnia 21 stycznia 2015r. stanowiła podstawę do wystawienia przeciwko powodowi w dniu 12 marca 2015r. przez Naczelnika Urzędu Skarbowego przeciwko tytułu wykonawczego o nr (...) obejmującego należność pieniężną z tytułu nieuiszczonego podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2009r. w kwocie należności głównej 950 zł.

Wszczęcie egzekucji administracyjnej na podstawie w/w tytułu nastąpiło w dniu 18 maja 2015r. w wyniku doręczenia jej odpisu zobowiązaniem.

Zasadność wystawienia przeciwko powodowi tytułu wykonawczego została zakwestionowana przez J. B. (1) dopiero w skardze z dnia 22 września 2015r. na zajęcie innych wierzytelności J. B. (1) z tytułu przekazów pocztowych nadawanych przez ZUS.

Dopiero w skardze tej J. B. (1) podniósł okoliczność skierowania egzekucji do niewłaściwej osoby oraz nieistnienie obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Z uwagi na powyższe Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. zakwalifikował część podniesionych okoliczności jako zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej wnoszone na podstawie art. 33 par.1 Ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i pismem z dnia 6 października 2015r. przesłał do Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie skierowania egzekucji do niewłaściwej osoby oraz nieistnienia obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Jednocześnie organ egzekucyjny zawiesił postępowanie egzekucyjne do czasu otrzymania ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutów oraz wstrzymał realizację zajęcia przekazów pocztowych. W pozostałym zakresie sprawa została przekazana do Dyrektora Izby Skarbowej w O. w celu rozpoznania skargi na czynności egzekucyjne wnoszone na podstawie art. 54 par. 1 Ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Postanowieniem nr (...) z dnia 21 października 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. stwierdził niedopuszczalność zgłoszonych zarzutów.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2015r. Dyrektor Izby Skarbowej w O. nr (...) utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Dyrektor Izby Celnej w O. wskazał, że Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. prawidłowo wydał w dniu 21 października 2015r. postanowienie w przedmiocie niedopuszczalności zgłoszonych zarzutów. Wskazał, że kwestie podniesione przez J. B. (1) były przedmiotem badania przez organ podatkowy w odrębnym postępowaniu podatkowym. Od decyzji z dnia 21 stycznia 2015r. J. B. (1) nie złożył środka odwoławczego, tym samym nie zakwestionował w prawnie przypisanej formie, w ustawowym terminie ustaleń poczynionych przez organ podatkowy. Na skutek braku zaskarżenia decyzja stała się ostateczna i była podstawą do wystawienia tytułu wykonawczego. Nadto Dyrektor Izby Skarbowej w O. wskazał, że ostateczna decyzją z dnia 21 stycznia 2015r. może zostać wzruszona przez stronę w jednym z trybów nadzwyczajnych, stanowiących wyjątek od zasady trwałości decyzji podatkowej. Strona może zwrócić się z żądaniem wznowienia postępowania podatkowego, bądź stwierdzenia nieważności decyzji Naczelnika Urzędu skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...).

(dowody: postanowienie US w O. z dnia 21 października 2015r. k. 69, decyzja Dyrektora Izby Celnej w O. z dnia 4 grudnia 2015r. k. 72, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

Z uwagi na stanowisko Dyrektora Izby Skarbowej zawarte w decyzji z dnia 4 grudnia 2015r. , w dniu 23 grudnia 2015r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. wydał postanowienie nr (...) o niedopuszczalności zarzutów zgłoszonych przez J. B. (1) pismem z dnia 22 września 2015r. Natomiast postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015r. Dyrektor Izby Celnej w O. oddalił skargę J. B. (1) na czynności egzekucyjne . W postanowieniu zawarto pouczenie o prawie wniesienia zażalenia do Ministra Finansów za pośrednictwem Dyrektora Izby Skarbowej w O. .(dowody : postanowienie Naczelnika US w P. z dnia 23 grudnia 2015r. k. 73, postanowienie Dyrektora Izby Celnej w O. z dnia 1 grudnia 2015r. k. 75-76, oryginały dokumentów w aktach US w P.)

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że powód w pierwszej kolejności nie skorzystał z przysługującego mu prawa wypowiedzenia się w przedmiocie zebranego materiału dowodowego w sprawie orzeczenia jego odpowiedzialności jako członka zarządu Spółki z o.o. (...). Ponadto powód nie zaskarżył decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...) orzekającej solidarną odpowiedzialność członka zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. - J. B. (1) wraz ze spółką za zaległość z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8).

Powodowi w postępowaniu cywilnym nie przysługuje prawo żądania wzruszenia prawomocnej decyzji organu egzekucyjnego z dnia 21 stycznia 2015r.

Wskazać należy nadto, iż organ egzekucyjny - Dyrektor Izby Skarbowej w O. wydając decyzję z dnia 4 grudnia 2015r. pouczył J. B. (1), że ostateczna decyzją z dnia 21 stycznia 20105r. może zostać wzruszona przez stronę w jednym z trybów nadzwyczajnych Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa poprzez żądanie wznowienia postępowania podatkowego (art. 240 -246) , bądź stwierdzenie nieważności decyzji Naczelnika Urzędu skarbowego w O. z dnia 21 stycznia 2015r. nr (...) (art. 247,248,249 , 252).

Reasumując, żądanie powoda zwrotu kwoty 440 zł jako nie zasadne u podlegało oddaleniu. Powód nie miał także interesu prawnego w żądaniu zakazania pozwanym zajmowania na przyszłość świadczenia emerytalnego powoda. Należności objęte tytułem wykonawczym z dnia 12 marca 2015r. nr (...) uległy przedawnieniu z dniem 1 stycznia 2016r. i postanowieniem z dnia 31 marca 2016r. nr (...) organ egzekucyjny umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powodowi.

W toku niniejszego postępowania J. B. (1) zakwestionował podpis złożony na zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2009 (CIT- 8) spółkę z o.o. (...) wskazując ,iż nie został przez niego nakreślony i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologii.

Okoliczność ta winna zostać podniesiona przez powoda w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu administracyjnym . Z uwagi na powyższe ustalenia Sąd oddalił wskazany wniosek dowodowy jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powód sprawę przegrał , jednakże na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążanie powoda kosztami procesu na rzecz pozwanych, którzy nie wystąpili o zwrot kosztów procesu.